

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΑΤΟ

Ίδιοχτήτης: Δ. Π. ΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, αρ. 4, ΑΘΗΝΑ

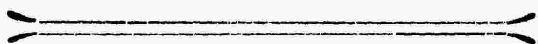
Συντρομή χρονιάτικη: Για την Ελλάδα και την Κρήτη δρ. 10. Για το εξωτερικό φρ. χρ. 12,50.—Για τις επαρχίες δεχόμαστε και τριμήνες συντρομές (3 δρ την τριμηνία).—Κανένας δε γράφεται συντρομητής α δεν αποπληρώσει τη συντρομή του.

20 λεπτά το φύλλο.—Τα περιεσπόμενα φύλλα πουλιούνται στο γραφείο μας διπλή τιμή.

Βρίσκεται στην Αθήνα σ' όλα τα κώσκια, και στις επαρχίες στα πρακτορεία των Εφημερίδων.

τα κυπαρίσσια σας τούς σθανώνετε και με τα φοινικόδεντρα τούς φασκελώνετε ...

K. Γ. Κ.

Γ. Γ. Τώρα μαθαίνω ότι οι πρόσκοποι με τον αρχηγό τους έπηγαν μια Κεριακή κ' έφύτεψαν χιλιά δέντρα στο λόφο του Φιλοπάππου κλπ. κλπ. Δεν έχω παρά να ευχηθώ στο μέλλοντα αρχηγό των προσκόπων μετά 20 έτη, αφού ποτέ τους δε θα δούν να περπατήση Έλβετική γελάδα στο λόφο του Φιλοπάππου να παραλάβη τότε τούς προσκόπους του αλλά και μ' ένα κουτί σπέρτα τον καθένα στο χέρι.

Παραγράφια

Ο ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ έχασε τη Δημορχία με αρκετές χιλιάδες ψήφους. Πώς συνέβηκε αυτό, είναι ζήτημα που αξίζει να ξεταστεί πλατιά. Δεν τον έφαγε μόνο ο Βενιζελισμός, ούτε η απόλυτη μπιστοσύνη που γεννήθηκε στο πνέμα του λαού για τον κ. Μπενάκη. Τον έφαγε και κάτι άλλο σπουδαιότερο. Τον έφαγε κι ο ίδιος... ο Μερκούρης, που αυτοπολεμήθηκε δεινά. Ο λαός τον εκλεξε Δήμαρχό του προ δεκαπέντε περίπου χρόνια χτυπώντας με την έκλογή του τον πολιτικό κοτζαμπασισμό, κι ο Μερκούρης άφισε να μεταμορφωθεί, άσυνειδα ίσως, κι ο ίδιος σε κοτζάμπαση, με το ανάκατόμά του στην κάθε έκλογή, με την τυραννική ολιγαρχία που είχε ιδρύσει η υπαλληλία του, και με τόσα άλλα. Κ' έτσι αυτός που δούλεψε αληθινά, που πότισε το Λήμο, που πήρε τα δημοτικά συμφέροντα σά δικά του, είδε σε μία στιγμή να γκρεμίζεται η δημοτικότητα του και να **καθαίρεται**—γιατί, **καθαίρεση** κι όχι απλή άποψη—εάν η έκλογή της προπερασμένης Κεριακής.

Λυπηρό, μ' ένα μάθημα είτανε κι αυτό, μάθημα που μπορεί—κι αξίζει—να ωφελήσει και τούς διαδόχους του.

ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ το «Μέλλον» του κ. Κουλουμβάκη. Βγαίνει κάθε Κεριακή και πουλιέται μιά πεντάρα. Τη σύσταση αυτή την κάνουμε στους όμορφους, στους δημοτικιστάδες. Αγοράζετε το για να ακολουθήσει να βγαίνει, για να έχουμε και μεις ένα όργανο. Γιατί αληθινά, για την προπαγάντα μας δεν μπορούσε να βρεθεί καταλληλότερο όργανο από το «Μέλλον» του κ. Κουλουμβάκη. Μας πολέμαί τόσο εύθυμα, τόσο ήλιθια, τόσο παλιάτσικα, που είναι αδύνατο να διαβάσει την πολεμική του και ο φανατικότερος καθαρεινιστάς και να μη γίνει στη στιγμή μαλλιαρός.

Κι απόδειξη: Στο τελευταίο φύλλο του λέει πως τα βιβλία της κ. Δέλτα είναι αντιεθνικά, αντιβασιλικά, αντικοινωνικά. Τις άνοησίες αυτές τις πρωτοείπε, καθώς είναι πασίγνωστο, ο κ. Άμπελός. Για να πει ένας ήλιθιος, με το συμπάθειο, μιά κουταμάρα, είναι άταροίτητο να βρεθεί κ' ένας άλλος ήλιθιος να την πιστέψει, κ' ένας τρίτος πιο ήλιθιος ακόμα να την ξαναμασήσει.

Ο κ. Κουλουμβάκης την ξαναμάσησε, κ' έτσι με λύπη μας τον κατατάσσουμε στην τρίτη τάξη, τη βαρύτερη.

ΠΡΟΤΥΠΟ αληθινά το «Πρότυπον Λύκειον» του κ. Κωσταντινίδη κι όσα παιδιά μπουνε κει μέσα τάγαπουνε σάν το σπίτι τους.

Αυτό μ'ας το βεβαιώνουν πολλοί γονιοί, μ'ας το βεβαίωσε και η κ. Ειρήνη Δημητριάκου με τη φωτεινή, δλοζώντανη, γιομάτη ουσία διάλεξη της πούκαμε στο Λύκειο την προπερασμένη βδομάδα.

Μ'ας είπε πως πρέπει να μορφώνονται τα παιδιά—και μ'ας το είπε τόσο ζωντανά, τόσο ριζοσπαστικά, τόσο όμορφα που απορούσαμε στ' αλήθεια α βρισκόμαστε μέσα σ' ελληνικό σχολείο—αχ! πόση μούχλα δεν κρύβουν οι δυο αυτές λέξεις!—ή σ' ένα δημοτικιστικό κέντρο.

Η **ΛΗΡΕΙΑ** των τυπογράφων μ'ας άνάγκασε, καθώς και όλα άλλα περιοδικά, να μη βγάλουμε φύλλο τρεις βδομάδες τώρα.

Ευτυχώς ο ιδιοκτήτης του τυπογραφείου κ. Δελγιάννης δέχτηκε να μ'ας βγάλει τούτη τη βδομάδα φύλλο, κ' έτσι με τα παραπανιστά τυπογραφικά που θα πληρώσουμε επιτίσουμε πως το φύλλο δώ κι όμπερδς να βγαίνει ταχτικά.

“ΓΡΑΜΜΑΤΑ”

ΜΗΝΙΑΙΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Τόμος Δεύτερος (400–450 σελίδες)

Συντρομή φρ. 10, προπληρωτέα.

Διεύθυνση «Grammata» B. R 1146, Alexandri (Egyptee

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ (*)

ΜΑΘΗΜΑΤ' ΑΠΟ ΤΗ ΒΟΣΝΙΑ. Πολύ διαφωτιστική μᾶς φαίνεται μιὰ ἐκθεση, ποὺ δημοσιεύεται στὴ «Ν. Ἑλλάδα», γιὰ τὴν οἰκονομικὴ διοίκηση καὶ τὴν ἀγροτικὴ κατάσταση τῆς Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης, γραμμένη ἀπ' τὸν ἀποσταλμένο τῆς Κυβέρνησης Ἡλία Ἀναστασιάδη.

Τις χώρες αὐτὲς ἡ Ἀουστρία, ὥπως φαίνεται ἀπὸ τὴν ἐκθεση, δὲν τίς λογάρισε οὔτε τίς λογαριάζει γιὰ ἰσότητες μὲ τίς παλιότερες τῆς αὐτοκρατορίας, ἀλλὰ γιὰ ξένες, γιὰ ὑπόδουλες, κατάλληλες γιὰ ἐκμετάλλευση μονάχα οἰκονομική.

Ἡ ἀγραμματοσύνη πλημμυράει σ' αὐτὲς ὕστερ' ἀπὸ τριάντα πέντε χρόνων Ἀουστριακὴ διοίκηση. Βιομηχανία δὲν μπορεῖ νὰ προκόψῃ ντόπια, γιατί ἔχει νὰ παλαίψῃ μὲ τρικλοποδιὲς τῆς Ἀουστριακῆς καὶ Οὐγγαρῆζικης. Τράπεζες δανειστικὲς λειτουργήσαν κάμποσο καιρὸ γιὰ κερδοσκοπία. Οἱ τελωνιακὲς εἰσπράξεις δὲν ξοδεύονται γιὰ ὄφελος τοῦ τόπου, ἀλλὰ τραβιοῦνται ἀπ' τὴν Ἀουστρία. Τὰ δημόσια ἔργα ποὺ γίνονται εἶναι τὸ πλιότερο γιὰ στρατιωτικοὺς σκοποὺς. Καὶ τὸ ἀγροτικὸ ζήτημα δὲ λύνεται ὀριστικά, γιὰτὶ δὲ συμφέρει ἡ ὀριστικὴ τοῦ λύσει στὴν Ἀουστριακὴ πολιτικὴ. Γιατὶ ἀπὸ τὸν πληθυσμὸ τοῦ τόπου τὸ τρίτο εἶναι Μουσουλμάνοι, καὶ αὐτοὶ ἔχουν σκεδὸν ὅλη τὴν καλλιεργήσιμη γῆ, εἶναι οἱ τσιφλικάδες, καὶ τὰ δυὸ τρίτα Σέρβοι καὶ Κροάτες χριστιανοί, ποῦναι τὸ πλιότερο γεωργοὶ δίχως ἰδιοκτησία, καὶ ἡ πολιτικὴ τῆς Ἀουστρίας θέλει τοὺς Μουσουλμάνους φίλους τῆς καὶ τοὺς Σέρβους ὑπόδουλους. Γι' αὐτὸ καὶ δὲν ἀποφασίζει τὴν ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωση, ποῦναι ἐκεῖνο ποὺ χρειάζεται γιὰ νὰ προκόψῃ ὁ τόπος.

Λοιπὸν ἐμεῖς δὲν ἔχουμε νὰ μιμηθοῦμε σὰ τίποτα τὴν Ἀουστριακὴ πολιτικὴ στὴ Βοσνία, ἐξὸν ἴσως στὸ πιστωτικὸ σύστημα ποὺ ἱδρύθηκε τελευταία καὶ στὸ ζήτημα τοῦ χτηματολόγιου. Ὅξω ἀπ' αὐτὰ χρέος ὅλος διόλου ἀντίθετα νὰ ἐνεργήσουμε. Ἐμεῖς τὴν Κρήτη, τὰλλα νησιά, τὴ Μακεδονία, τὴν Ἡπειρο δὲν τὰ πήραμε γιὰ ἐκμετάλλευση. Εἶναι χώρες Ἑλληνικὲς ἰσότητες μὲ τὴν παλιὰ Ἑλλάδα. Πρέπει νὰ φροντίσουμε νὰ λείψῃ σ' αὐτὲς ἡ ἀγραμματοσύνη. Πρέπει νὰ πυκνώσουμε τὴ συγκοινωνία καὶ

(*) ΣΗΜ. ΤΟΥ «ΝΟΥΜΑ». Ἀπὸ τίς ἀπαντιεὶς Ἐπ. ι. θε ὡ ρ η σ ε ς ποὺ μᾶς ἔστειλε ὁ ἀκριβὸς μας συνεργάτης Λυδὸς Ποδαβρὸς, ὅσο τὸ φύλλο δὲν ἔβγαине ἔνεκα τῆς ἀπεργίας, παίρνουμε ὅσα σκετίζονται μὲ ζητήματα ποὺ δὲν ἀλλάξανε ὄψη, ὅπως λ. χ. τὸ Ἡπειρωτικὸ καὶ ἄλλα, μὲ λύση μας ἀφίνοντας καταμέρος φωτεινὲς κρίσεις καὶ γνώμες γιὰ ζητήματα ποὺ μπορεῖ νὰ περὶ κανεὶς πὼς μπαγιατέψανε πιά.

νὰ τὴν κάνουμε φτηνὴ καὶ μὲ ὄχι ἀκριβώτερα σιδηροδρομικὰ τιμολόγια παρὰ στὴν παλιὰ Ἑλλάδα. Κ' οἱ χώρες μας αὐτὲς θὰ συνεισφέρουν βέβαια τὴν ἀναλογία τοὺς γιὰ τὸν προϋπολογισμὸ τοῦ Κράτους ἀλλὰ πρέπει καὶ τὸ Κράτος νὰ φροντίξῃ γι' αὐτὲς ὄχι λιγώτερο παρὰ γιὰ τίς παλιέες. Καὶ τὸ ἀγροτικὸ μας ζήτημα πρέπει ἐμεῖς νὰ τὸ λύσουμε, ὥπως ἔπρεπε νὰ τὸ λύσῃ καὶ ἡ Ἀουστρία στὴ Βοσνία, ἀν ἤθελε σωστὰ νὰ ἐνεργήσῃ, δηλ. μ' ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωση. Ἐμεῖς δὲν ἔχουμε ἀνάγκη νὰ στηρίχτομε σ' ἀριστοκρατικὰ συντηρητικὰ στοιχεῖα, νὰ ὑποστηρίξουμε τοὺς Μουσουλμάνους ἢ ὅποιους ἄλλους τσιφλικάδες. Αὐτοὶ, ἀν θένε, ἄς φύγουν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Ἄν χρειάζομαστε ἐμεῖς, χρειάζομαστε ὄχι τοὺς τσιφλικάδες, ἀλλὰ τοὺς γεωργοὺς Μουσουλμάνους. Αὐτοὺς ἀν τοὺς ὑποστηρίξουμε, δὲν πιστεύουμε πὼς θὰ φύγουν ἀπ' τὸν τόπο μας. Καὶ δὲν ἔχουμε Σέρβους γιὰ νὰ καταπιέσουμε ἐμεῖς ὥπως οἱ Ἀουστριακοί. Ἄν μὲ τὴν ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωση ὠφελιθῶνται τυχὸν καὶ πληθυσμοὶ ἀλλόφυλοι, τόσο τὸ καλύτερο θὰ βροῦνε καλὴ μάννα τὴν Ἑλλάδα.

Ἔτσι πρέπει νὰ μεταφράσουμε Ἑλληνικὰ τὰ Ἀουστριακὰ μαθήματα ἀπὸ τὴ Βοσνία.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ «ΠΑΛΙΝΟΣΤΟΥΝΤΑΣ». Γράφτηκε στὶς ἐφημερίδες ἑτι Βούργαροι καὶ Τούρκοι, ποὺ εἶχαν φύγει ἀπὸ τὰ νέα Ἑλληνικὰ μέρη ἀφίνοντας τὰ χτήματά τους, γυρίζουν τώρα πίσω. Λοιπὸν θὰ ξαναπάρουν ὅσα εἶχαν ἀφήσει; Πολὺ καλὰ, ἀλλὰ τάχα φροντίζει ἡ Κυβέρνησή μας νὰ ξαναπάρουνε τίς ἀρπαγμένους περιουσίες τους καὶ ὅσοι δικοὶ μας ἔφυγαν ἀπ' τὸ Βουργάρικο καὶ ἀπ' τὸ Τούρκικο γυμνοὶ καὶ πεινασμένοι; Οἱ Ξανθοῦτες π. χ. ποῦναι ὅλοι μαζεμένοι κάπου στὸ Σαρισαμπάν; Ἀλλοιῶς, γιατί ἐμεῖς νὰ ξαναδώσουμε καίνα ποὺ πρέπει νὰ δοθοῦν στοὺς πρόσφυγές μας, ποὺ ἔφυγαν ἀπ' τὴ σφαγὴ καὶ τὸ ἀτίμασμα, ἐνῷ ὅσοι ἔφυγαν ἀπὸ δικές μας χώρες δὲν εἶχαν λόγος γιὰ νὰ φύγουν;

ΣΥΜΦΩΝΑΜΕ, ΑΛΛΑ. Συμφωνάμε μὲ τὸν κ. Π. Ἀραβαντινὸν—δὲς τὸ ἄρθρο του στὴ «Ν. Ἑλλάδα» ἀρ. 117—ὅτι «πλεῖν ἀνάγκη», ὅτι τῆς θάλασσας ἡ κυριαρχία εἶναι ζήτημα ζωτικώτατο γιὰ τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος καὶ πρέπει μὲ κάθε θυσία νὰ μὴ τὴν χάσουμε. Ἀλλὰ παρατηροῦμε κιόλας ὅτι, ἐπειδὴ καίνοι ποὺ θὰ ὠφεληθοῦν τὸ πλιότερο ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ θαλασσοκρατία, εἶναι οἱ ἀτμπολοῖχοι

έταιρειες κ' οί έφοπλιστές, πού τώρα θά κάνουν διπλά και τριδιπλα τὰ βαπόρια τους, είναι δίκαιο και νά μπούνε πρώτοι στίς θυσίες, γιά νάποχτήσουμε τή χρειαζόμενη θαλασσοδύναμη, όχι νά ζητάνε και ρέστα γιά τίς επιτάξεις. Τί διάβολο, θλοι μαζί δέ μπορουν νά κάνουν, ετι έκανε ένας 'Αβέρωφ ; Και είναι δίκαιο νά βαρυφορτώνεται όσο δέν παίρνει ή γεωργική και κάθε άλλη τάξη, γιά νάχουνε αυτοί τή μεγαλύτερη ωφέλεια ; 'Ας ανοίξουνε λίγο και τὰ πουργιά τους. 'Επίσης και οί κύριοι έμποροι.

Συμφωνάμε ακόμη και με τὸ ζήτημα πού άγγίζει τὸ ίδιο άρθρο, ετι πρέπει νά λογαριασθῇ ή γνώμη τῶν υπεύθυνων θαλασσομάχων—μόνο δέ θέμε νά γενικευτῇ ή τέτια άρχή, νά ζητηθῇ π. χ. ή γνώμη τῶν γραμματικομάχων γιά τὰ εκπαιδευτικά νομοσχέδια—γιά τὸ είδος τῆς ναυτικῆς μας δύναμης, γιὰ τί καιρός δέν είναι γιά πειράματα. Φτάνει αὐτή ή γνώμη νά ζητηθῇ και νά γνωριστῇ με τὸν κατάλληλο τρόπο.

ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ THUMB. 'Απ' τήν «'Εστία μαθαίνουμε ετι ο καθηγητῆς Thumb εξετάζοντας σὲ άρθρο του, πού δημοσιεύτηκε στήν Contemporary Review, τὸ ζήτημα τῆς καταγωγῆς μας, αποδείχνει φεύτικη τή θεωρία τοῦ Φαλμεράϊερ και συμπεραίνει ετι «λόγοι ιστορικοί και εθνογραφικοί επιβάλλουν τέτια λύση τοῦ Βαλκανικοῦ προβλήματος, ὥστε ή φυλή πού στήν αρχαιότητα και στὰ μεσαιωνικά χρόνια κυβέρνησε τὸ Αἰγαίο πέλαγος νάποχτήσῃ και πάλι τήν ιστορική της θέση».

Εὐχαριστοῦμε τὸν καλὸ και ἀξιο φίλο της Νέας και ζωντανῆς 'Ελλάδας. Και πιστεύουμε κιόλας ετι μ' ὅλη τήν τρομερή αντίδραση πού βρίσκουμε' ένα γύρο μας και ἀπὸ και ὅπου δέν ἔπρεπε, δὲ θάργῃσῃ κάποια καλή Μοῖρα νά μᾶς θρονιάσῃ στήν ιστορική μας θέση, κατὰ τὸ συμπέρασμα τοῦ φίλου μας.

«ΚΥΚΛΟΠΟΙΗΣΙΣ !» Τὸ arrotondamento, δηλ. τὸ πολὺ ἀπλὰ κ' ἑλληνικά «στρογγύλεμα», άπανωτὲς φορές ἀποδόθηκε στή «Ν. 'Ημέρα» με τὸ «κυκλοποιήσις». 'Η ἴδια ἐφημερίδα γιά νά διορθώσῃ τὸ λάθος της, εἶχε τήν ἄλλη μέρα ένα ἀρθράκι με τὸν τίτλον «Στρογγυλοποιήσιν», ἀλλὰ δέν τὰ κατάφερε νά ξεχασθῇ ή πρώτη της μετάφραση, πού τή σχολίασε και ή «Πατρίς». Κι ἀφοῦ οί ἴδιοι οί καθαρευουσιάνοι γέλασαν, δέν ἀντέχουμε νά μὴ γελάσουμε κ' ἑμεῖς γιά τήν καθαρευουσιάνικη γλωσσική «σαλατοποίησην». Γελώντας ὅμως ἔχουμε και τή λύπη ετι αὐτὲς οί «κυκλοποιήσεις», οί γλωσσικὲς

αὐτὲς ἀηδίες, είναι κοντὰ σ' ἄλλα μας ἐλαττώματα ἐθνικά σάν τρικλοποδιὲς στὸ δρόμο πού πηγαίνουμε γιά νά φτάξουμε ἐκεῖ πού θέλει ὁ Thumb.

ΓΙΑ ΤΑΠΟΚΑΛΥΦΤΗΡΙΑ. 'Ας ποῦμε δῶ και δυὸ λόγια γιά τὰ ὅσα δημοσιεύονται στήν «'Ακρόπολη ἀπὸ 'να μῆνα τώρα κι ἀπάνου με τὸν τίτλο : «Πρωτότυποι ἀποκαλύψεις περὶ τῆς Διεθνoῦς 'Ηπειρωτικῆς 'Επιτροπῆς». Τίς βρίσκουμε τίς ἀποκαλύψεις αὐτὲς ἀξίες, ἀφοῦ γραφτοῦνε με σειρά και με δίχως περιττὴ πολυλογία κ' ἐπαναλήψεις και τὰ «ἐν παρόδῳ» λεγόμενα, νά σκορπιστοῦνε γιά νά διαδαστοῦν ἀπ' τὸ παγκόσμιο κοινό. Γιατί πραγματικά ἀνταποκρίνονται στὸ ὄνομά τους : 'Αποκαλύπτουν. Ξέραμε βέβαια ἀπὸ τὰ πρὶν πὼς ή Διεθνή 'Εξεταστική 'Επιτροπὴ εἶχε σκοπὸ ἀπλῶς νά ἐπικυρώσῃ ὅπως ὅπως παρμένες ἀποφάσεις, νά τᾶβρῃ 'Αρβανίτικα τὰ μέρη ὅπου γύρισε κι ὅπου δὲ γύρισε, γιά νά δικαιολογηθῇ ή ἀδικία. 'Αλλὰ δέν εἶταν περιττὸ νά μάθουμε οὗτ' εἶναι περιττὸ νά φωτίσουμε και τὸν ξένο κόσμο γιά ὅλα ὅσα λένε οί «ἀποκαλύψεις». Και τί δὲ λένε ! Σάν με Κινηματογράφου περνοῦνε μπρὸς μας ὅλες «οί 'Υψηλότερες Πανουργίες» τοῦ συμπατριώτη τοῦ Μπερτόλδου Καστόλδι, οί γεννημένες με σκοπὸ νά πολιτογραφήσουν 'Αρβανίτες κείνους πού θένε νᾶναι 'Ελληνες, ὅλα τὰ καμώματά του και οί προστυχίες του. Και τῶν ποδιῶν του ή βρώμα φτάνει ἴσα με τή μύτη μας. Και προβάλλει μπρὸς μας χτυπητὴ ή ἀγανάκτηση πού ἐγεννοῦσαν τὰ φερόματα τοῦ βρωμανθρώπου στὰ ἐπίδικα 'Ελληνικά μέρη, ἀπ' ὅπου πέρασε. Και βλέπουμε και τὸν 'Εγγλέζο Πρόεδρο νά βρίσκῃ χρέος και ἀποστολή του τὸ νά σκεπάζῃ τοῦ Καστόλδι τίς πομπές, γιά νά μὴν πέσῃ στὰ μάτια τοῦ κόσμου ή ἐπιτροπή. Και νομίζουμε πὼς είναι μπρὸς μας και γρινιάζει και θέλει 'Ελληνες κι αὐτὴ νά φάῃ, ή στρίγγλα 'Εγγλέζα, ή Τουρκοκράτισσα γυναίκα τοῦ Προέδρου. Και τή γουρουνιά τοῦ Γερμανοῦ τήν αἰστανόμαστε, και τ' 'Αουστριακοῦ τή λύσσα. Και μᾶς περιγράφεται τὸ δοξασμένο τοῦ Μπιλλίνσκι τέλος κ' οί τρυπητὲς κάλτσες τῆς Μπιλλίνσκενας. Και πόσα ἄλλα ! Γλέντι σωστό, θλιβερὸ γλέντι ὅμως γιά μᾶς τοῦς 'Ελληνες, πού βλέπουμε πὼς οί αἰτικοὶ Εὐρωπαῖοι κεφαλαιοκράτες, με τί τρόπους και με τί ὄργανα, σάν τὸν Καστόλδι, μᾶς πουλοῦν και μᾶς ἀγοράζουν.

Μαζί με τήν περιγραφή τῶν ἀνθρώπων και τῆς ἐργασίας τῆς ἐπιτροπῆς ἔχουμε στίς «ἀποκαλύψεις» και πολλὲς πετρίες, με ή χωρὶς ντοκουμέντα, ἐνάντια στή διαγωγή τοῦ ἐπίσημου Κρότους μας στὸ ζή-

τημα τῶν ἐπιδίκων μερῶν. Κ' οἱ πετριές δὲ φαίνονται ἀδικαιολόγητες. Γι' αὐτὸ καὶ ὑποθέτουμε πῶς δὲ θάχῃ ὄρεξη πολλή τὸ Κράτος νὰ δώσῃ μεγαλύτερη δημοσιότητα σ' αὐτὴ τὴν ἀνταπόκριση τῆς «Ἀκρόπολης». Χρειάζετ' ἄλλος νὰ βρεθῇ γιὰ νὰ τὸ κάνῃ· ἡ Ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν Ἑπειρωτικὴ Ἄμυνα λ. χ.

2.2.914

ΛΥΔΟΣ ΠΟΛΛΑΒΡΟΣ

ΠΑΛΑΜΑ—ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ

ΙΑΜΒΟΙ ΚΑΙ ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ

ΜΕΡΟΣ Β'.

ΜΑΙΪΟΒΟΤΑΝΑ

Διασκευή, τραγούδι καὶ ωδιάνο

Πρελούδιο—Μιά νεράιδα μ' ἐγέννησε—Ἡ γριά Ζωή= Στέκει τὸ Βασιλόπουλο—Ἡ Μαύρη Λάμια—Γυρνᾷ κι ὀρμῇ ὁ Μενέλαος—Ἀπὸ ξένα βασιλεία—Σπέρμα τῆς Χάμκος—Ὁ Διγενὴς Ἀκρίτας.

Σ' ἓνα τόμον δρ. 8. Ὅποιος θέλει, παραγγέλνει τὸ βιβλίο καὶ στά γραφεῖα τοῦ «Νουμᾶ» δίχως παρapiανιστὸ ἔξοδο γιὰ ταχυδρομικά.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΓΡΑΜΜΗ ΑΙΓΑΙΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ

Τὸ μὲ διπλὰς ἑλικας καὶ μηχανάς, ἀφθάστου ταχύτητος, πολυτελείας καὶ ἀνέσεως θαλαμηγὸν ἀτμόπλοιοι «ΕΣΠΕΡΙΑ» ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς (Παράλια Τρούμπας):

Ἐκάστην ΠΕΜΠΤΗΝ ὥρα 11 μ. μ. ἀκριβῶς διὰ Σῦρον, Ἀνδρον, Κόρθιον, Τήνον.

Ἐκάστον ΣΑΒΒΑΤΟΝ ὥρα 2 μ. μ. ἀκριβῶς διὰ Χιον, Σμύρνην, Μυτιλήνην, Θεσσαλονίκην.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυντέον:

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. Γραφεῖα Γενικῆς Διευθύνσεως, Ἀπελλοῦ 1, ἀριθ. Τηλ. 320.

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ. Γενικὸν Πρακτορεῖον ὁδὸς Φίλωνος, ἀριθ. 44, ἀριθ. Τηλ. 227.

ΣΗΜ. Αἱ κατὰ τὸ ἐκδοθὲν δρομολόγιον ὁροὶ ἀφίξεως καὶ ἀναχωρήσεως ἐν ἑκάστῳ λιμένι εἶναι ἀπολῆτου Σιδηροδρομικῆς ἀκριβείας.

ΤΟΥ ΨΥΧΑΡΗ

“Η ΑΓΝΗ,”

ὁ ἀκαινούριο μυθιστόρημα, πωλεῖται στὰ γραφεῖα μας καὶ στὸ βιβλιοπωλεῖο Βασιλείου καὶ Κουκλάρα (ὁδὸς Σταδίου 42), Δρ. 1,50. Γιὰ τὸ ἔξωτερικὸ 2 δρ. δίχως ταχυδρομικά.

ΕΙΡΗΝΗΣ Π. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΙΔΕΟΠΛΑΣΤΗΣ(*)

Περιμένω τὴν Ἀγαπητικιά μου. Τῆς εἶπα: Κάτω ἀπ' τὸ μεγάλο δένδρο ποὺ σκιαῖζει τὴν κοιλάδα, δίπλα στὸ ποταμάκι.

Ἐπλεξά στρώμα ἀπὸ κατακκόνινες πικπαρόνες γιὰ νὰ μοιάζῃ μὲ τὸ αἷμα σου καὶ νὰ μὴ ντραπῇς ποὺ θὰ γίνῃς δική μου.

Εὔρω-τριγύρω ἡ καλαμιὰς εἶναι ψηλὴ καὶ πυκνὴ γιὰ νὰ μᾶς κρύβουν. Τίποτα δὲν θὰ μπορῇ νὰ περάσῃ παρὰ τὸ ἀεράκι ποὺ θὰ δροσίξῃ τὴν φωτιά τῶν κορμιῶν. Ἀπὸ πάνω μας ἡ ξανθὴς φούντες θὰ σμίγουν, πλέκοντας χορταρένιαν σκεπὴν, ποὺ θὰ τὴν προσπερνοῦν ἡ φεγγαρίσιες ἀχιτίδες καὶ θὰ μᾶς λούζουν σὰν ἀχνόβροχὴ ἀσημένια.

Ἐμεῖς κι' ὁ Θεός. Τὰ χέρια μου θὰ γλυστράν στὸ χνοῦδι τοῦ χλωμοῦ κορμιού σου ἔτσι, ποὺ ἀπ' τὰ χεῖλια σου θὰ φεύγουν λυγμοὶ σὰν μουσικὴ.

Καὶ τὰ δάκρυα στάζοντας ἀπ' τίς ἄκρες τῶν μισόκλειστων ματιῶν σου θὰ κρατοῦν νωπὲς τῆς παπαρόνες τοῦ κρεβάτιού μας ὥστε νὰ μὴ μαραθοῦνε ποτέ.

Θὰ σὲ περιμένω. Μὴν ντραπῇς ὅταν θάρθῃ ἡ ὥρα νὰ κατεβῇς στὸ ποτάμι γιὰ τὸ λουτρὸ τὸ νυμφικὸ, μὰ κῦτταξε νὰ γίνῃς ὥραϊα, ἴδια σελήνην ντυμένη τὴν θωρακιά μᾶς γυναίκας. Δὲσε καὶ τὰ μαλλιά σου, ποὺ μέσα τους κοιμοῦνται ἡ φωτιὰς τῶν ἡλιῶν, κι' ἀφῆσέ τα νὰ χυθοῦν στὶς κερδύχρωμες πλάτες.

Θὰ σὲ περιμένω γεμάτος δῶρα ἀπ' τὰ τίμητα ποὺ ξεδράζουν στὶς ὄχθες ἡ θάλασσες κι' ἀπ' ὅσα κρατᾶν βαθειὰ στὰ φυλλοκάρδια τους τὰ βουνά.

Καὶ στὶς μεγάλες γιορτὲς τῶν πνευμάτων θὰ σοῦ φοράω τὰ πετράδια τῶν σπλάχνων μου, — μαργαρινάρι ἀπὸ δάκρυα καὶ ρουμπινένιο φυλαχτὸ ἀπὸ ἄλυκες σταγόνες τῆς καρδιάς μου...

Τῆς εἶπα κι' ἔφυγα ἀργά. Κι' αὐτὴ ἔσβυσε ἀπ' τὰ μάτια μου σὰν ἄερας.

Ἐπῆρα τὸ μονοπάτι μὲ τὴν δενδροστοιχία τῶν ἐλαιῶν. Πῶς ἐγυάλιζαν οἱ καρποὶ μὲ τὴ σφιχτὴ τὴ φλούδα ἀπάνω στὰ δένδρα.

Ὅμως θὰ μεστώσουν καὶ θὰ πέσουν στὴ γῆ χωρὶς κανέναν νὰ τοὺς μαζέψῃ.

Ὁ τόπος μου δὲν ἔχει φτωχὲς γυναικοῦλες ποὺ ζοῦν σὲ νηστεία καὶ σὲ προσευχή. Οὔτε Μαγδαληνὲς ἔχει ποὺ σὲ ἔρημους ἐλαιῶνες μαζεῦουν κλεφτὰ

(*) Ἡ ἀρχὴ τοῦ περασμένου φύλλου.